Tahhaksid sinna kül, armas Mart, keik sedda holekandmist tännamatta wisil pölgada, ja rummala tiggedussega wastovanna? Siis kogauksid sinna sedda kahhe wörra patto ennese peale, et sa mitte üksp[illegible]nis sanna kuulmatta allam, waid weel pealegi so laste mörtsukas wöttaksid olla.

Missega tahhaksid sinna kül ennast wabbandada, kuida woiksid sinna kül Jummalale ja kohto ees kosta, kui sinnult nenda küsitakse: miks pärrast olled sinna sedda arstikohto mitte prukinud, mis Jummal sulle teáda annud seks nouuks, et sa se lähhi omma laste terwist ja ellamist piddid hoidma? Egga sa ommeti mitte wöttaksid, selle rumala ja tühha juttoga kosta: kes surmaks lodud on, sedda ei aita arsti-rohhud mitte. Se olleks siis töeste kül rummal. Sest, mete keik peame kul ütsfoud surema, agga kut meie sepärrast mitte arsti-rohhud ei tahhaksime prukida, et need mitte, itka keike surma wasto ei olle: siis peaksime ei mingisuggust sest teggema, mis meile meie terwist jälle woiks sata; waid meie peaksime siis käed sullesse pannes ootma, kas mele taga ühhes haigusses surreme, ehk mitte. Kui, öppetusse märkiks, kegi omma jalga on murdnud, siis ei tohhiks ükski arst sedda mitte paigale panna, egga kinni siduda. Sedda moistad sa ommeti, armas Mart, ütles se arst, et se rummal olleks, nung eks sa ei tea, mis Sirak omma tarkusse ramatusses 38 Peatükkis, 4 damas salmis ütleb? Temma ütleb nenda: „Issand on arsti-rohhud Ma seast lonud, ja moistlik mees ei pölga neid mitte.“ Ja mele Önnisteggia ütleb Lukasse ramatusses 5 Peatükkis, 31 salmis nenda: „meie kes terved, ei olle arsti tarwis, waid haigedel“ — kas minna nüüd arstirohhud siisse wöttan, ehk mo ihho nahha